

AV Hollandia *krijtstrepen in rood en wit*

32^e Rien Stout Scholierenveldloop

Een scholierenveldloop zonder Rien Stout, na 31 x met hem is dat een vreemde gewaarwording. Met de microfoon in de hand vond Gerard Berkhout dat ook. Vlak voor de start van de eerste loop waagde hij zich aan de uitspraak dat Rien vanuit de hemel kon zien dat er bij de 32^e uitvoering van het evenement als vanouds zou worden gerend door scholieren uit Hoorn en omgeving.

Riens zoon Marien nam de honneurs voor zijn vader waar. Op het balkon van het clubgebouw stond hij halverwege de middag naar het gekrioel op en rondom de baan te kijken. *'Als de scholierenveldloop een kindje van mijn vader is, dan ben ik hier op een bezoek bij een broertje'*, verklaarde hij, *'en ik kan niet anders zeggen, het is een broertje waar ik veel van hou.'*

Ilonka, zijn zus van vlees en bloed, kwam ook een kijkje nemen. Zij maakte van de gelegenheid gebruik om Steef Stumpel te bedanken voor het blad dat de vereniging op kosten van zijn bedrijf ter nagedachtenis aan haar vader heeft samengesteld. Wie goed kijkt ziet dat Ilonka een exemplaar van het blad in haar jaszak heeft gestoken. *'Het is mijn lijfblad'*, laat ze Steef lachend weten.

Behalve het speciale clubblad financiert het bedrijf van Stumpel ook de organisatie van de veldloop en, alsof het niet op kan, geeft het alle deelnemers na afloop van de race sinds jaar en dag ook nog eens een presentje mee naar huis. Ditmaal betrof het een pennetje dat aan een mobiele telefoon kan worden gehangen. Pim Stumpel viel de eer te beurt de pennen uit te delen.

Zonder snoep en limonade is de scholierenveldloop niet geslaagd, niet voor de deelnemers die nog geen minuut zonder s&l kunnen en ook niet voor de geldkist van de club die het loopfeestje organiseert. Veel scholen van de deelnemende kinderen hadden overigens geen boodschap aan de nering van de club. Zij voorzagen zelf in de consumpties voor het hun toevertrouwde kroost.

De Stichting Evenementen Stad Hoorn had voor het veilig oversteken van 't Keern ditmaal vijf verkeersregelaars naar de toegangsweg van de Blauwe Berg gestuurd. In tegenstelling tot 2010, toen twee regelaars handen en voeten te kort kwamen en er wonder boven wonder geen ongelukken gebeurden, volgde het verkeer de aanwijzingen van de regelaars gehoorzaam op.

Zonder geluidstechnicus Nico Smal is er bij de start van de veldloop op het rugbyveld geen kunstmatig versterkt geluid. Wat achteraf en ogenschijnlijk op z'n dooie gemak zat Nico op het veld in z'n bus, maar schijn bedroog de werkelijkheid. Toen het geluid even wegviel kwam Nico snel in actie en gaf in de startmicrofonist snel zijn opgevoerde stem terug.

Al sinds mensenheugenis heet die startmicrofonist Simon Laan. Met een van Rien Stout overgenomen enthousiasme zorgde Simon ervoor dat de kinderen die voor hun veldloop bij de start klaarstonden geduldig op het schot van de starter wachtten. Een prestatie om u tegen te zeggen, want denk nu niet dat zo'n groep kinderen zich gedraagt als een stelletje makke schapen.

Wachtende hazen. Zij werden ingezet om er voor te zorgen dat de veldlopende kinderen veilig de eindstreep op de atletiekbaan bereikten. Een schoolerveldloophaaas komt er niet vanaf met 1x hazen. Ga maar na: voor negentien races zijn vijftien-negentig hazen nodig en zoveel lopen er op de Blauwe Berg echt niet in het rond. De man in de rode jas is starter Bart Daalhuisen.

Joke van den Berg en Loes Kunst traden op als koffiejuffrouw. Met een koffie- en theebak op een fiets zwierven zij over het terrein van de veldloop en voorzagen alle vrijwilligers van een natje zonder droogje. Natuurlijk sloegen ze daarbij niemand over. Ook de verkeersregelaars, aan wie het eigenlijke evenement voorbijging, werden van tijd tot tijd opgepept met een vers bakkie troost.

Ook wat afzijdig van het evenement verrichtten Andrea van der Pouw en Jan Steijger noeste arbeid. Het eerste uur zorgden ze ervoor dat startnummerlozen en startnummerslosers toch mee konden doen, het laatste uur boog Andrea zich als een rekenmeesteres over de uitslagen. Tussen de bedrijven door liet ze zich ook nog bevragen door een verslaggever van de krant.